

Baltrėnas Vilius

Poetas, žurnalistas **Vilius Baltrėnas** gimė 1937 11 20 Miliūnų kaime, Kupiškio rajone. Lankė Miliūnų pradžios mokyklą, nuo 1946 m. mokėsi Alizavos septynmetėje, 1952–1957 m. Kupiškio vidurinėje mokykloje ir ją baigė aukso medaliu. 1957–1962 m. studijavo Vilniaus universiteto Istorijos-filologijos fakultete, įgijo filologo ir lietuvių kalbos ir literatūros mokytojo kvalifikaciją. Dirbo „Gimtojo krašto“, „Kario“ redakcijose. Kurti eilėraščius pradėjo nuo mokyklos laikų. Kupiškio rajono laikraštyje debiutavo 1952 m. Studijų metais eilėraščius spausdino „Jaunimo gretos“, vėliau – „Tiesa“, „Atspindžiai“, „Tarybinė moteris“, „Žaliasis pasaulis“, „Žvaigždutė“, „Genys“ ir kiti leidiniai. Rašo daugiausia vaikams. Poezija tapybiška, ilgesinga, švelni. Pagrindinė kūrybos tema – supantis gamtos pasaulis su upėmis ir ežerais, paukščiais ir žvėreliais, medžiais ir gėlėmis. Išleido poezijos knygas: „Ryto sniegena“ (1985), „Arteko burė žydra“ (1987), „Ką saldi uogelė sakė“ (1991), „Mėlynuoja tavo dangūs“ (1991), „Bebrų bebriška tėvynė“ (1991), „Aukso noragėlis“ (1992), „Jonas Bičių Galijonas“ (1995), „Dėdė Šachas! Ir jo Rikis Matuliukas“ (1997), „Amžinoji žvaigždė“ (1998). Parašė dainų tekstų, libretą vaikų operai „Ežerinis ir karalaitė“ (1989). Parengė publicistikos knygą „Ta pati ir visai kita. Susitikimai su Tarybų Lietuva“ (1979). 2017 m. V. Baltrėnas tapo Anzelmo Matučio „Poezijos pavasarėlio“ premijos laureatu. Ir toliau yra kūrybingas ir leidžia naujas knygas. Pastaraisiais metais pasirodė knygelės vaikams: „Po šermukšnio stogeliu“ (2017), „Asiliuk – tau linksmo skrydžio“ (2017), „Boružėlė – puotą kėlė“ (2018), „Saulele! – ant purienų slenksčio“ (2019) ir kitos. Poetas gyvena Vilniuje.